

בקולנוע

ג. נוסוב

חלק מהמרק והתחילו לפסל ממנו חיות. אלא
שהחיות לא הצליחו במיוחד. קוסטיה יצר נחש ואומר
לשוריק

- ראה מה עשיתי.

שוריק הסתכל ואומר

- נקניק כבד.

קוסטיה נעלב ושם את המרק בכיס. אחר כך הלכו
לקולנוע. שוריק דאג ושאל:

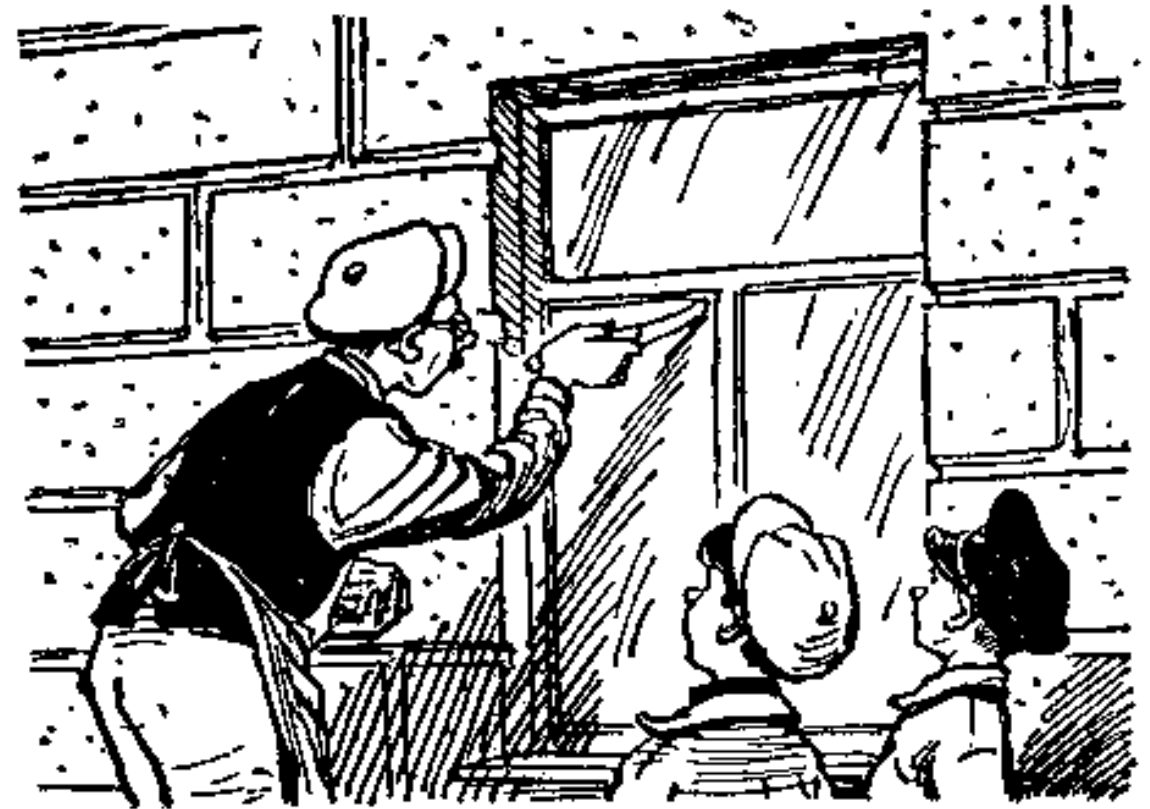
- איפה המרק?

- בכיס שלי - ענה קוסטיה - לא אוכל אותו, אל
תדאג.

בקולנוע הם קנו כרטיסים ובמזנון גם שתי דובשניות.
כשהפעמון צלצל, קוסטיה הלך מיד לתפוס מקום
ושוריק התעכב עוד מעט. לכן קוסטיה תפס שני
מקומות, באחד ישב בעצמו ועל השני שם את המרק.
כעבור דקה בא איזשהו דוד והתיישב על המרק.
אמר קוסטיה

- המקום זה תפוס. שוריק יושב כאן.

- איזה שוריק? כאן אני יושב - ענה הדוד.

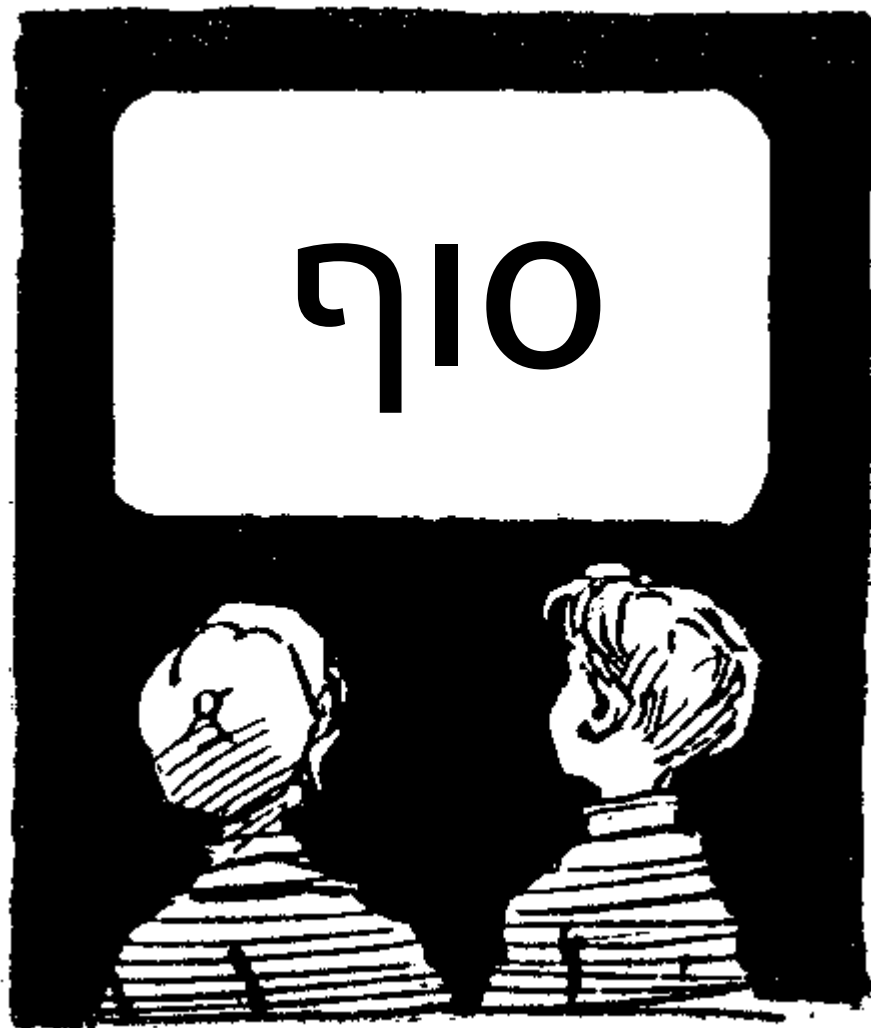
לקראת חורף הגיע זגג כדי לחזק את החלונות.
שוריק וקוסטיה הסתכלו איך הוא שם מרק בין
הזכוכית והמסגרת. אחרי שהזגג הלך הם הורידו

- שוריק הגיע והתיישב בצד שני.
- איפה המרק - שאל.
 - דבר בשקט - הצביע קוסטיה על האיש.
 - מי זה?
 - אינני יודע.
 - אז למה אתה מפחד ממנו?
 - הוא יושב על המרק שלנו.
 - למה נתת לו?
 - לא נתתי, אבל הוא התיישב.
 - אז קח ממנו!
 - בינתיים התחיל הסרט.
 - דוד - אמר קוסטיה - החזר לנו את המרק.
 - איזה מרק?
 - שהורדנו מהחלונות.
 - הורדתם מחלונות?
 - כן, אז תחזיר לנו.
 - אני לא לקחתי מכם!
 - אנו יודעים שלא לקחת. אתה יושב עליו.
 - יושב?
 - כן, בדיוק.

- גם אני לא. אז בוא ונאכל.
- נאכל.
- נשמע קול לעיסה. קוסטיה פתאום ירק ולחש:
- שמע, הדובשנית שלך טעימה?
- אהא!
- שלי לא. רכה כזו. אולי נמסה בכיס.
- ואיפה המרק?
- המרק.. בכיס.. חכה רק! זה לא מרק אלא דובשנית. טפו! בלבלתי בחושך, אתה מבין, מרק ודובשנית. טפו! לכן לא טעים!
- מרוב כעס זרק קוסטיה את המרק על הרצפה.
- למה זרקת אותו? - שאל שוריק.
- מה אני צריך אותו?
- אתה אולי לא צריך ואני צריך - לחש שוריק וירד לרצפה כדי לחפש את המרק תחת כסאות.
- איפה הוא? - הוא כעס - חפש אותה עכשיו!
- מיד אמצא - אמר קוסטיה וגם הוא ירד תחת לכסא.
- אי! - נשמע פתאום קול מתחת לכסא - דוד, אזוב!

- האיש קפץ מהמקום,
- מדוע שתקת כשהתיישבתי, ילד רע?
- אמרתי לך שהמקום תפוס.
- מתי אמרת? כשישבתתי כבר!
- איך יכולתי לדעת שתשב?
- האיש קם והתחיל לחפש על הכסא.
- אז איפה המרק שלכם, גנבים? - אמר.
- חכה, הנה הוא - ראה קוסטיה.
- איפה?
- התמרח על הכסא, אנו ננקה עכשיו.
- אז נקו מיד, טיפשים!
- שב! שב! - נשמע קול מאחור.
- אינני יכול - נסה להסביר איש - יש לי כאן מרק.
- בסוף הילדים אספו את המרק.
- עכשיו זה בסדר - אמרו - שב. האיש התיישב.
- היה שקט. קוסטיה רצה לראות את הסרט, ואז שמע ששוריק לוחש:
- כבר אכלת את הדובשנית?
- עוד לא. ואתה?

הקהל פנה ליציאה. גם הילדים יצאו לרחוב.
- איזה סרט ראינו? שאל קוסטיה - לא הבנתי כלום.
- ואני, אתה חושב, הבנתי? - ענה שוריק - איזה
שהם שטויות בלי כל תוכן. איזה סרטים מראים
אצלנו!

- מי שם?
- זה אני.
- מי, אני?
- אני קוסטיה. עזוב אותי.
- הרי אינני מחזיק אתך.
- אבל אתה דורך על היד שלי!
- למה אתה מתחת לכסא?
- אני מחפש מרק.
- קוסטיה זחל תחת כסאות ונפגש עם שוריק אף באף.
- מי זה?
- זה אני, שוריק.
- וזה אני, קוסטיה.
- מצאת?
- לא מצאתי כלום.
- גם אני לא מצאתי.
- בוא, נראה את הסרט. כאן אנשים נבהלים,
בועטים בפנים, חושבים שזה כלב.
קוסטיה ושוריק יצאו מתחת הכיסאות והתיישבו
במקומות שלהם. לפנייהם, על המרקע ראו כתובת: